

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΚΟΥΝΩ

ΟΙ γονείς του περιηγητού μουσουργού Καρόλου Γκουνά, δεν πρόωριζαν καθόλου το γυνό τους για μουσικό. Έπειδή όμως ο μικρός Κάρολος έδειχνε μεγάλη κλίση προς τη μουσική, ρώτησαν το διευθυντή της σχολής, στην οποία φοιτούσε, ποιά γνώμη είχε σχετικά.

—Νομίζω, απάντησε εκείνος, ότι ο γυνός σας πρέπει να σπουδάσει μουσική.

—Ω, αυτό δεν πρέπει να γίνει ποτέ! είτε ο κύριος Γκουνά. Προτιμώ ένα επάγγελμα πετικό για το γυνό μου.

Την άλλη μέρα ο διευθυντής της σχολής εκάλισε στο γραφείο του τον Κάρολο.

—Έμαθα, του έλε με σοβαρότητα, ότι πολλές φορές σπαταλάς τον καιρό σου συνθέτοντας μουσικά δοκίμια. Τί σημαίνει αυτό;

—Σημαίνει ότι θέλω να σπουδάσω μουσική και να γίνω μουσουργός!

—Μουσουργός; Και νομίζεις τον έναν σου ικανόν να εδoξομηση στο στάδιο αυτό;

—Γιατί όχι;

—Ας δούμε λοιπόν τις ικανότητές σου. Πάρε αυτό το ποιήμα και μελοποίησέ το...

Και συγχρόνως του έδωσε ένα ποιήμα του Μισσέ.

Δεν πέρασε μισή ώρα κι' ο μικρός Κάρολος Γκουνά παρουσίασε στο διευθυντή του το ποιήμα μελοποιημένο.

—Πώς! Τέλειωσες κιόλας; Καλά, λοιπόν, τραγουδήσέ μου το.

‘Ο Γκουνά κάθισε στο πάνο κι' άρχισε να τραγουδά, παίζοντας συγχρόνως.

Σε λίγο τόσο είχε συγχρηθή ο διευθυντής από τη σύνθεσι εκείνη, ώστε δάκρυα άρχισαν να τρέχουν από τα μάτια του.

‘Επί τέλους, μην υποθώντας να κρατηθή πειά, σηκώθηκε πάνω και άρχαλιάζοντας το θαιιασμό μασήτη του, φώναξε:

—Μπαρό, παιδί μου! Θάρρος...

‘Ασε τους άλλους να λένε ότι θέλουν! Θα γίνης μουσουργός!

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Μεταξύ φίλων:
—Σήμερα δεν είνε, μου φαίνεται, ή επέτειος των γενθλιών της γυναίκας σου, Μίμη;

—Ναί, αλλά ή γυναίκα μου θέλει να εορτάζη τά γενθλιά της κάθε δυό χρονία.

—Καί γιατί αυτό;

—Γιά να λογαριάζη τά δυό χρονία για ένα!

Μεταξύ νεονύμφων:
‘Εξ είν ο ζ. — ‘Αγάτη μου, αναγκάζομαι, καθώς βλέπεις, να ταξιδεύω. Θέλω όμως να μου δοκιμάσης ότι θα μου μείνης πιστή μέχρις ότου επιστρέφω.

‘Εξ είν η νη (άμελέστατα). — Σου δοκιμάζομαι, αγάτη μου... αλλά κίτταξε να μην άρρηγης!

—Μπαμπά, να ιδής στο θέατρο ένας θαιιατοποιός πήρε ένα καροστάριω και τόκαμε αινά!

—Σπουδαίο πράγμα; Κι' ή μαμά σου πήρε ένα πεντακοσάρω και τόκαμε... κατέλλο!

μελείας. Σκεφτόταν τώρα το άνοσιούργημα που έκανε σε μιά στιγμή παραφρονας. Το έρωτικό του πάθος είχε στραγγαλίσει το καλλιτεχνικό του αισθημα. Μά πως τόκανε αυτό;... Μπορούσε ποτέ αυτός, ένας αισθηματικός άνθρωπος, ν' αγαπήση μιά τιποτένια γυναίκα!... Μιά γυναίκα με θάνασα αισθήματα, μιά γυναίκα που γελοόσε βλέποντας την καταστροφή ενός υπερόχου έργου τέχνης;

‘Η έρωτική παραπάλη είχε πειά διαλυθή κι' όλα πειά τα έβλεπε με κίγχαμο μάτι. Πέταξε το μαχαίρι σε μιά γωνία, ρίχνοντας πάνω στο έθλιο εκείνο πλάσμα ένα βλέμμα άηδίας και φρίκης.

‘Εκείνη έκπληρη άπ' την απότομη αυτή άλλαγή, τον κίτταξε με φόβο, κάνοντας σιγά-σιγά βήματα προς τά πίσω.

—Πηγαίνε, κυρία! Πάρε το όρομο της ματαιοδοξίας σας... ‘Εξω άπ' το ιερό αυτό της τέχνης!... φώναξε άγριεμένος ο Μωρίς.

‘Η Ντενίς τόχε χαμείνη. ‘Ετρεμε σύγκορη και δεν τολμούσε να κίνη βήμα.

—Με έξβίασες να κάνω ένα κακούργημα! Φύγε άπ' εδώ, γιατί μούρχεται τρέλλα! Φύγε, σου λέω!... ‘Ελεεινή!...

—Έλθε τρελλός! είτε ή Ντενίς, κίτωση από την προσβολή, κι' έφυγε μ' ένα μοχθηρό χαμόγελο.

‘Ο Μωρίς χίττασε την πόρτα δυνατά πίσω της και σωρικά-στριε κλαίγοντας σπαραχτικά σ' ένα καναπέ.

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΙΣΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

—‘Η τιμή του άνδρός θάταν άόσημοτο πράγμα άν έκροηόταν από το φουστάνι μιάς γυναίκας. Γ ε ω ρ ρ ι α ν ε Σ ά ν δ η

—‘Η καρδιά δεν έχει ρουτίδες. Φ ε ν ε λ ό ν

—‘Ο έρωτής διαβάσει στα μάτια εκείνης που αγαπά, σαν σ' άνοιχτό βιβλίο. Μρωκέξ όμως γυναίκες κρατούν κλειστό αυτό το βιβλίο. Α. Β ε μ ά ρ

—‘Ενας άνδρας είνε άρκετά άνοητος όταν έχει καλή καρδιά. Μ π ο υ ρ ρ ό ω

—‘Η πλήξης είνε ή άρρώστεια των καρδιών χωρίς αισθημα. Κ α ρ λ ά υ λ

—‘Ο έρωτας είνε ο μεγαλείτερος κόλαξ. Λ α ρ ο σ φ ο υ κ ω

—Είνε τόσο γελοίο να δοκιμάζεται κανείς σε μιά γυναίκα, πώς θά την αγαπά πάντα, όσο γελοίο είνε και τό να δοκιμάζεται πώς θάνα πάντα καλά στην ύγεια του και ευτυχής. Μ ο ν τ ε σ κ ι ε

—‘Η φιλάρεσες γυναίκες είνε σαν τις γάτες που τους άρέσει να χαιδέονται πάνω μας, όχι όμως και να μιάς χαιδέουν. Ρ ι β α ρ ό λ

—‘Ο μόνος τρόπος να κάνη κανείς τον έρωτα ενάγατο πάθος είνε ν' αγαπάη μιά γυναίκα με ζωηρούς πόθους και χωρίς ελλόδες. Ρ ε τ ι φ ν τ έ λ ά Μ π ρ ε τ ό ν ι

—‘Η γυναίκες δείχνουν πάντα έπειθεια σ' ότι έχει χαρηκτήρα τριμπερότητας. Κ υ ρ ί α ν τ έ Τ α ν ζ έ ν

—‘Οταν βαροθούμε ν' αγαπούμε, μιάς χαιλούμεται να μιά άπατήσουν, για να μιάς άπολλάξουν από την υποχρέωση νάμιασε κι' ευίς πιστοί. Λ α ρ ο σ φ ο υ κ ω

—‘Η ψυχή μας έχει ανάγκη να ταράζεται από δυνατή θλίψη ή από ζωηρή χαρά. Κ υ ρ ί α ν τ έ Ρ ι ζ ο μ π ό ν ι

—‘Η φίλια, όταν είνε έπιβίωση του έρωτα, είνε πιο υπολογιστική και πιο ψύχραμη στις κρίσεις της. Γ ε ω ρ ρ ι α ν ε Σ ά ν δ η

—Μιά γυναίκα μόνον ότι δεν ξερε κριθεί. Μ ο ζ έ λ λ ι

—‘Η γυναίκα αλλάζει με την ηλικία. Μ π α λ ζ α κ

—Τό πνεύμα δεν μπορεί να παίξη πολήν καιρό τό ρόλο της καρδιάς. Λ α ρ ο σ φ ο υ κ ω

—‘Ο γάμος είνε νόμιμη παραλυσία. Τ ο λ σ τ ό η

—Στις γυναίκες δεν άρέσει ότι βιάζεται τις άπολούντες τους και ή σταθερότης τις βιάζει πολύ. Κ υ ρ ί α ν τ έ Ρ ι ε

—‘Οποιος συζητεί με μιά γυναίκα, είνε κι' όλας νικημένος. Π ό λ Μ π ο υ ρ ρ ό ω

—‘Η γενετήσια ανάγκη πολλές φορές ικανοποιείται καλύτερα από μιά λεπτή γυναικεία φίλια, μόλις χροματισμένη από έρωτα, παρά από την κτηνώδη ικανοποίησι της σάρκας. Ζ ο α ν ν ό Ρ ο υ

—Στη φίλια που προηγείται του έρωτος υπάρχει λιγάκι έρωας, μά στη φίλια που άκολουθεί τον έρωτα υπάρχει λιγάκι μισος. Ζ ο υ λ Ά ν τ ρ ι ε

—Τό πρι άλλοτε είχε πραγματική σημασία, πού την έχασεν όλο-τελα τώρα. Πολιτισθήκαμε πολύ. ‘Η έταφι των χυλιών δεν είνε πειά παρά μιά φυσιολογική πράξις, χωρίς καμιά ιδιαίτερη σημασία. Ζ ε ρ ά ρ ν τ έ Κ α τ α λ ό ν ι

—Στον έρωτα δεν υπάρχουν καθηγητά κι' όσο πιο νέος είνε ο μαθητής, τόσο πιο εκαικίνδιος αντίπαλος είνε για τον καθηγητή του. Β ε μ ά ρ

—Και ή πιο εύπιστες γυναίκες, μ' όλη την άνοησία και την κακομοιρία τους, πού κάποτε θά τις καταστρέψη, δεν είνε ποτέ κούτες όλότελα. Ζ ε ρ ά ρ ν τ έ Κ α τ α λ ό ν ι

—Τά προασηθήματα είνε οι προφήτες της καρδιάς. Β ο β ε ν ά ρ ρ κ

—Μόνον δυό πράγματα αγαπο στον κόσμο: τις γυναίκες και τί άνη. Μά ή προσοχή μόνον μου δίνει την τέλεια ικανοποίησι. Μ ω ά μ ε θ

—Στις έρωμένες που άφίνοιμε, βρισόμαστε χίλια-δυό έλαττώματα, για να μην τις λιπομιασε. Γ ο υ σ τ α θ ό ς Λ ε Ρ ο υ ζ

—‘Η ευτυχία όφείλεται στα αισθηματά άλλων παρό στα γεγονότα. Κ υ ρ ί α Ρ ο λ λ ά ν

—Τό συζυγικό κρεβάτι εν' ένα μιστηριώδες άσυλο, όπου έδρεύει ένα μυστικό δικαστήριο. ‘Εκει δικάζεται, κεκλειομένων των θυρών, ή ίδια ύπόθεση τόσους αιώνες τώρα. (Ά ν ώ ν υ μ ο ς)

